

ישראל

באחד יחזיקו

אופייני לתעשייה שמעט איננה קיימת בישראל, תעשיית הסרטים, שעובדיה יהיו מפורדים ומפוזרים, שלא כעובדי שאר המדינות...

עוזרי במאים, "עוזרי צלמים" מבני הארץ, כדי לא לפגוע ברגשות המקומיים. אולם תפקידם של בעלי השמות המפוצצים הללו...

איגוד מקצועי חזק היה מאלץ את אנשי ההסרטה הוריים להעסיק עוזרי צלמים כעוד רי במאים וסבלים כסבלים. פרט לזה היה מסדיר את הכניסה למקצוע, דרגות תשלום מקומיות, מגן על האינטרסים של העובדים...

לדידם נאמנות. חדשים ארוכים נמשך המשא ומתן עם ההסתדרות הכללית לארגון סקציה מתאימה. ההסתדרות הסכימה להכליל את אנשי ההסרטה בענף עובדי המתכת דוקא...

סידור זה לא נשא חן, והחליטו המסריטים להקים איגוד עצמאי שאסיפתו הכללית הראשונה תתקיים בחודש הבא. אמר אחד מחברי הוועד הומני, הכולל צלמים, במאים, עובדים טכניים: "אם האיגוד באמת יאחד בקרבנו את כל עובדי ההסרטה בארץ, יוכר על ידי הממשלה, תעבור השליטה על המקצוע מידיהם של אנשי יחידת הקשר לעתונות שאין לה מושג בהסרטה, לידים נאמנות ומנוסות".

טוב הוא טוב ורע הוא רע

מאות האנשים שנאספו באחד מימי השבוע שעבר באולם קולנוע מוגרבי בתל-אביב כדי לשמוע את חוות דעתם של מומחים על הסרט הפלילי, לחוות בהתנצחות מרה בין שולליו למחייביו ראו מחזה מוזר. גם הקטיגור (יש ראל טרמו) גם הסניגור (ש. טובים*) הסיימו כי סרט פלילי טוב הוא טוב וסרט פלילי רע הוא רע. לעדים לא נותר אלא לאשר מסקנה הגיונית זו; כך עשו גם השופטים (שופט השלום יוסף בן-חנן, יוסף מילוא, בנימין תמוז).

נקודה העלולה להדאיג כל בעל טעם טוב היה הסעיף ב"פסק-הדין" הדרוש מן המועצה לביקורת סרטים ומחזות שליד משרד הפנים (הצנזורה) להרבות בפסילת סרטים פליליים "לא טובים". גוף זה שהיה מיוצג במשפט על ידי קצין משטרה לשעבר שלא הראה סימנים של בקיאות קולנועית או טעם טוב, ואשר שאר חבריו הם אנשים בעלי התימ"ריות אמנותיות, נוטל לעצמו מפעם לפעם סמכויות רחבות יותר, מהווה סכנה חמורה

* שמו הספרותי של טוביה שלונסקי, משורר צעיר וקרובו של אברהם.

מה שם היצירות? (1) בוצעה לראשונה בראשית המאה השמונה-עשרה. הזמנה אצל המחבר הגרמני, על ידי מלך אנגליה,

חלקן מוסיקה וחלקן דקלום (כאחת מהן, גם מחול). בוצעה בשנה הראשונה על מות הארץ. (7) איוו מברע הסימפוניות הן באות, אינה סימפוניה ממשית ומדוע? סימפוניה "אירואיקה" לבטהובן, הן סימפוניה הספרדית - ללאו, הן סימפוניה "הפתתית" לצינקובסקי, הן סימפוניה "מן העולם החדש" ל-דבוקי.

(8) מן הוזה של אורטוריה להנ"ל ובלט כושי לדארוס מיו? (9) בהם מופיעים שמות חיות (מנה) שלש יצירות. (10) המחבר האנגלי אלגר, תאר ב"שורת ואריציות, את ידיו, בכל ואי

למסיבה שנחגגה בסירות על פני תמוזה. (2) חוברת על ידי מחבר סימפוניות פורה ביותר, הסתיימה ב"צורה מקורית למדי: אחד אחד הפך סיקו נגנים את נגינתם, כבו את הנר שליד עמוד-התווים, עזבו את הבמה, עליה, נותרו, לבסוף, שני כנרים בלבד. (3) נתחברה על ידי אחד מענקי המוסיקה שהקדישה בומן הכתיבה ל-לנסוליאן. המחבר התאכזב אחר כך מהקיסר, מחק את ההקדשה. (4) מחבר אמריקאי צעיר, כתבה לפסנתר ותזמורת, תוך שלשה שבועות, לפי הזמנתו של פול וייטמן, המנצח שהחזיר את הגינו לאולמות הקונצרטים באמריקה. (5) נוצרה על ידי פרנקופייב, כי נסיון לחבר תווים בסגנונו של מורצרט. (6) שתיהן - מחבריהן רוסיים -

ריאציה. דמותו שונה - מבלי לגלות את זהותן. שם היצירה הוא... רשום את השאלות, גזור את ה"הדגש" ושמוך עליו עד גמר סידרה זו של ארבעה חידודים נים בין הפותרים נכונה יוגרדו שני כרטיסים מינוי של התזמורת הישראלית - אחר הנם ואחד במחיר.

רק במקרים מסוימים, קבע בית הדין, רשאית הצנזורה להתערב, לאסור הצגת סרטים. כאן חלק אחד השופטים על דעת ה"רוב, העיר: "אין דרך בינים; או שקיימת צנזורה או שאיננה קיימת". כל העניין התעורר בקשר לסרט הנט של רוברטו רוסליני, שנאסר בהצגה בניו יורק בהשפעת חוגים קטוליים, כפוגע ברגשות דתיים. מפין הסרט עירער על מעשה השל"טנות, הביא את הבעיה בבית הדין העליון פתח בזה דף חדש ביחסים בין הצנזורה ואר"מנות הקולנוע.

סרטים

הלא עד אפס מקום

זוג צעיר קארי גראנט, בסטי דרייק ה"רים לשלשה ילדים, מחליט להרחיב את חוג המשפחה, לצרף אליהם ילדים נוספים. מאר מצים. התוספת הראשונה היא ג'יין, ילדה בת 13 העומדת על סף העבריינות. אולם עד מהרה מתברר לאם המשפחה שמצבה זה של ג'יין נעוץ בתסביך נחיתות, אותו היא

מרפאה על ידי הושבת ג'יין ליד תינוק, סיי דור מחדש של תסרוקתה, מציאת נער מתאים כבן זוג לה.

גימניג'ון הוא הקורבן הבא המגיע אל המשפחה. ברנש מחוצף, גס רוח, בער, הר-סני. אותו מרפאים על ידי זה שעושים או-תו צופה למופת, הזוכה באות הצטיינות מיוחדת, נושא גאום בזכות היתרון של בחי-רת הורים חופשית.

בעיני הצופה הישראלי מכיל הסרט רג-עים אחדים של הומור, הרבה תמונות ש-תבאנה אותו במבוכה עקב המנה הגורשה של רגשות, האופיינית לסרטים הוליברדיים.

קים

סיפוריו של רודיארד קיפלינג (1865 - 1936) אודות כובשי הקיסרות הבריטית, בניה ומרחיביה בהם מודגשת עליונות הגי-זע' הלבן, מתאימים מאד לעבוד קולנועי בגלל אופים הצבאי, שפע ההרפתקאות, הדי-מיות האקוטיות.

קים הוא ספור אודות נער (דין סטוקוואל) בנו היתום של חייל בריטי, המגודל כהורי-גבורו הוא סוחר סוסים אדום זקן, מחבור-עלי (ארול פלין). מחבוב הוא בשורת ה-מודיעין הבריטי, והוא נעזר על ידי קים. השנים מסתכנים בהרפתקת רגול שמעור-רבים בה סוכנים רוסיים אשר באו לעורר את שבטי הספר למרד, יוצאים מנצחים ל-אחר התפוכות רבות.

סרט כזה היה ראוי לביום מהיר מקצב, למשחק תוסס. אולם מפיקיו נתנו לו לבוש אחר לחלוטין: מהודר, צבעוני אך יחד עם זאת גם מתון ומיושב יתר על המידה, כבד ראש. גישה כזאת לנושא כזה איננה נכונה, והסרט סובל בהתאם.

אשה ערלת לב

בטי דייבס היא אחת השחקניות שמוזלך להן להופיע בסרטים מלוטשים רבים, אך ריקים מתוכן. משחקת היה תמיד משו-בח; תמיד נעים לראות את בצועה המחור-שב, המלאכותי, המדויק מבחינה טכנית, ה-גם שאינו עמוק. באשה ערלת לב, כמו ב"סרטים רבים שלה, היא מופיעה כאשה ער-לת לב, גיוס רמזי, עקרת בית בעלת בעל-עשיר (בארי סאליבן) ואם לשתי בנות. היא הושבת עצמה למאושרת, נדהמת כאשר, ערב אחד, דורש ממנה הבעל גט. זכרונה מרחף על פני חיי הנישואין שלה בעבר. בהם נעוצה סיבת הגט. לאחר מעשי שיעלות ותרמיה, בהם היא מנסה לסבך את בעלה, מתברר לה כמה היא אומללה, חוזרת אליו. הסוף עקוב מדמעות חרטה.

בקצרה

תחטפני יקירי, קליפטון חב ואן פרנז' סיס בקומדיה קלילה, אודות נערה המנסה להנשא בניגוד לרצון אביה. היא מצליחה; הסרט לא.

משפט צדק, חבר מושבעים מנסה לשוא, לחרוץ משפט צדק על רופאה שרצחה מתוך רחמים את ילדה החולה. אחד מטובי הס-רטים הבעייתיים של העונה.

העולם הזה ממליץ על: משפט צדק

הפנתים בעולם ההוא

על מחנה הילדים הפכו בעזרת הסם את בני-הדלואים לבני-אדם. הקרב היה קצר ומכריע. בני-האדם החדשים, בפיקודם של מוסקה וטוטו, נערכו להגנה, השופיעו שליחי הספגנות, נתקלו במטר של אנטרפי, שרוסס לקראתם באלפי מרסטים, ההשמדה היתה כללית.